

STS de 7 de setembre de 2022, recurs 2047/2019

Qualificació d'un infart com a accident de treball (accés al text de la sentència)

El TS resol **si una incapacitat temporal (IT) derivada d'un infart és una contingència comuna o professional**, ja que va sobrevenir en temps i lloc de treball i durant les tres 3 setmanes anteriors a la manifestació de l'infart el treballador havia patit episodis de dolor centrotoràcic .

Conclou que es tracta d'un accident de treball amb els arguments següents:

- Hi ha una **jurisprudència consolidada** al voltant de la presumpció d'accident de treball de l'art. 156.3 LGSS, segons la qual:
 - **La presumpció no només s'estén als accidents, sinó també a les malalties**, però ha de tractar-se de malalties que per la seva pròpia naturalesa puguin ser causades o desencadenades pel treball, sense que es pugui aplicar la presumpció a malalties que "per la seva pròpia naturalesa exclouin una etiologia laboral".
 - La presumpció s'aplica fonamentalment en l'àmbit de les **lesions cardíaques**, en què, **encara que es tracta de malalties respecte de les que no es pot afirmar un origen estrictament laboral**, tampoc s'ha de descartar que determinades crisis puguin desencadenar-se com a conseqüència d'esforços o tensions que tenen lloc en l'execució del treball.
 - **Ha de qualificar-se com a accident de treball** aquell en què "d'alguna manera concorri una connexió amb l'execució d'un treball, havent-hi prou si el nexa causal, indispensable sempre en algun grau, es dona sense necessitat de precisar-ne la significació, major o menor, propera o remota, cocausal o coadjuvant", i **s'ha d'atorgar aquesta qualificació quan no s'acrediti la ruptura de la relació de causalitat entre l'activitat professional i el fet danyós**, en haver esdevingut fets de tal relleu que sigui evident sens dubte l'absoluta manca de la dita relació.
 - **El fet que la lesió tingui etiologia comuna no exclou que el treball pugui ser factor desencadenant**, perquè "és de coneixement comú que l'esforç de treball és sovint un factor desencadenant o coadjuvant en la producció de l'infart de miocardi".
 - **Per destruir la presumpció de laboralitat cal que la manca de relació lesió/treball estigui prou acreditada**, bé perquè es tracta de patologia que per la seva naturalesa exclougui l'etiologia laboral, bé perquè s'addueixen fets que desvirtuen aquest nexa causal.
 - **La presumpció legal de l'art. 156.3 LGSS entra en joc quan hi concorren les dues condicions de temps i lloc de treball**, "la qual cosa determina, pel seu joc, que al demandant li incumbeix la prova del fet bàsic que la lesió es va produir al lloc i en temps de treball; però amb aquesta prova es té per certa la circumstància presumida i qui s'oposi a l'aplicació dels efectes de la presumpció haurà de demostrar la manca de connexió entre el fet danyós i el treball".
- En aquest cas, **el treballador va tenir un infart quan es trobava en temps i lloc de treball, en dur a terme la seva activitat habitual**, per la qual cosa, en aplicació de l'art. 156.3, **hi juga la presumpció del caràcter laboral** de la malaltia

-malaltia cardiovascular- apareguda en temps i lloc de treball. **El caràcter laboral no desapareix pel fet que el treballador des de tres 3 setmanes abans experimentés episodis de dolor centrotoràcic** ja que l'element clau per a la determinació de la contingència no és que el treball sigui la causa de la malaltia cardíaca, sinó que tingui incidència causal en l'aparició de la crisi que condueix a la IT, presumint que hi concorre aquest nexa causal quan l'infart es manifesta en temps i lloc de treball.

- **La presumpció de laboralitat es pot destruir mitjançant prova en contra, el que no ha acreditat la mútua col·laboradora amb la Seguretat Social**, perquè el fet que no consti que el treballador no fes cap esforç, ni que els símptomes haguessin aparegut unes setmanes abans, no destrueix la presumpció de laboralitat.